

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області (Криворізький регіон) інформує щодо податкового законодавства

Легалізація робочих місць та заробітної плати, які наслідки порушення трудового законодавства?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що питання легалізації заробітної плати та погашення заборгованості з її виплати є одним із важливих завдань податкових органів.

Податкова служба Дніпропетровщини разом з органами Держпраці, місцевого самоврядування постійно проводить роз'яснювальну роботу щодо дотримання суб'єктами господарювання законодавства про працю.

Нажаль відносини між роботодавцями та найманими працівниками не завжди відповідають нормам трудового законодавства. Погоджуючись на роботу, яка офіційно не оформлена або не повністю оформлена відповідно до чинного законодавства, працівники повинні розуміти про втрату соціальних гарантій, таких як: втрату пенсії у майбутньому, відсутність допомоги по безробіттю, незахищеність в разі нещасних випадків на виробництві, відсутність щорічної відпустки з її оплатою, тощо.

Офіційне працевлаштування найманих працівників – обов'язок роботодавця. Працівник не може бути допущений до роботи без укладення трудового договору, оформленого наказом чи розпорядженням власника або уповноваженого ним органу, та поданого повідомлення про прийняття працівника на роботу.

Закликаємо роботодавців дотримуватися вимог трудового законодавства та легалізувати трудові відносини зі своїми працівниками у найкоротший термін щоб уникнути фінансових санкцій. Вигідніше офіційно оформити працівника, аніж, у разі виявлення незадекларованої праці, заплатити значний штраф.

Платником не подана звітність про використання РРО/ПРРО або подана із нульовими показниками: чи є підстави для проведення фактичної перевірки?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Контрольно-звітна інформація – це інформація, яку необхідно подавати до органів податкової служби дротовими або бездротовими каналами зв'язку відповідно до п. 7 ст. 3 Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг», із змінами та доповненнями (далі – Закон № 265).

Пунктом 7 ст. 3 Закону № 265 встановлено, що суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі (із застосуванням електронних платіжних засобів, платіжних чеків, жетонів тощо) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а також операції з приймання готівки для виконання платіжної операції зобов'язані подавати до контролюючих органів звітність, пов'язану із застосуванням реєстратора розрахункових операцій (далі – РРО) та розрахункових книжок (далі – РК), не пізніше 15 числа наступного за звітним місяця у разі, якщо п. 7 ст. 3 Закону № 265 не передбачено подання інформації по дротових або бездротових каналах зв'язку.

Суб'єкти господарювання, які використовують програмні РРО (далі – ПРРО), повинні передавати до контролюючих органів по дротових або бездротових каналах зв'язку інформацію у формі електронних копій розрахункових документів, електронних фіскальних звітів, електронних фіскальних звітних чеків та іншу інформацію, необхідну для обліку роботи ПРРО фіскальним сервером контролюючого органу, яка створюється засобами таких програмних реєстраторів розрахункових операцій.

Згідно з п. 80.2 ст. 80 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) фактична перевірка (перевірка, що здійснюється за місцем фактичного провадження платником податків діяльності) може проводитися на підставі рішення керівника (його заступника або уповноваженої особи) контролюючого органу, оформленого наказом, копія якого вручається платнику податків або його уповноваженому представнику, або особам, які фактично проводять розрахункові операції, під розписку до початку проведення такої перевірки, та за наявності хоча б однієї з підстав, зазначених у п. 80.2 ст. 80 ПКУ, зокрема, неподання суб'єктом господарювання в установлений законом строк обов'язкової звітності про використання РРО та/або ПРРО, РК та книг обліку розрахункових операцій, подання їх із нульовими показниками (п.п. 80.2.4 п. 80.2 ст. 80 ПКУ).

Враховуючи викладене вище, неподання суб'єктом господарювання в установлений законом строк обов'язкової звітності про використання РРО та/або ПРРО, РК та книг обліку розрахункових операцій, подання їх із нульовими показниками є підставою для проведення фактичної перевірки контролюючим органом.

Корупція боїться твого контролю

До відеогалереї:

<https://dp.tax.gov.ua/media-ark/videogalereya/prezentatsii-ta-inshi-materiali/11368.html>

Податкова знижка за витратами у вигляді пожертвувань або благодійних внесків, переданих фізичною особою неприбутковим організаціям

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що п.п. 166.3.2 п. 166.3 ст. 166 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), зокрема, визначено, що платник податку на доходи фізичних осіб (далі – податок) має право включити до податкової знижки у зменшення оподатковуваного доходу платника податку за наслідками звітного податкового року, нарахованого у вигляді заробітної плати,

зменшеного з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 ПКУ, суму коштів або вартість майна, перерахованих (переданих) платником податку у вигляді пожертвувань або благодійних внесків неприбутковим організаціям, які на дату перерахування (передачі) таких коштів та майна відповідали умовам, визначеним п. 133.4 ст. 133 ПКУ, у розмірі, що не перевищує 4 відс. суми його загального оподаткованого доходу такого звітного року.

Згідно з п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ до податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником податку витрати, підтверджені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і особу, яка звертається за податковою знижкою (їх покупця (отримувача), а також копіями договорів за їх наявності в яких обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк оплати за такі товари (роботи, послуги).

Відповідно до п.п. 166.2.2 п. 166.2 ст. 166 ПКУ копії зазначених у п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ документів (крім електронних розрахункових документів) надаються разом з податковою декларацією про майновий стан і доходи, а оригінали цих документів не надсилаються контролюючому органу, але підлягають зберіганню платником податку протягом строку давності, встановленого ПКУ.

У разі якщо відповідні витрати підтверджені електронним розрахунковим документом, платник податків зазначає в податковій декларації лише реквізити електронного розрахункового документа.

Для документального підтвердження витрат, що включаються до податкової знижки, контролюючий орган не має права вимагати від платника податку надання документів та/або їх копій, які містяться в автоматизованих інформаційних і довідкових системах, реєстрах, банках (базах) даних органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування, інформація з яких безоплатно отримується контролюючими органами відповідно до цього Кодексу та міститься в інформаційних базах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику (п.п. 166.2.3 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

При цьому п. 729.1 ст. 729 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року № 435-IV (далі – ЦКУ) передбачено, що пожертвою є дарування нерухомих та рухомих речей, зокрема, грошей та цінних паперів, особам, встановленим частиною першою ст. 720 ЦКУ, для досягнення ними певної, наперед обумовленої мети.

Договір про пожертву є укладеним з моменту прийняття пожертви (п. 729.2 ст. 729 ЦКУ).

До договору про пожертву застосовуються положення про договір дарування, якщо інше не встановлено законом (п. 729.3 ст. 729 ЦКУ).

Відповідно до п. 5 ст. 719 ЦКУ договір дарування валютних цінностей фізичних осіб між собою на суму, яка перевищує п'ятдесятикратний розмір неоподаткованого мінімуму доходів громадян, укладається у письмовій формі і підлягає нотаріальному посвідченню.

Відповідно до п. 1 ст. 639 ЦКУ договір може бути укладений у будь-якій формі, якщо вимоги щодо форми договору не встановлені законом.

Договір є укладеним з моменту одержання особою, яка направила пропозицію укласти договір, відповіді про прийняття цієї пропозиції (п. 1 ст. 640 ЦКУ).

Таким чином, лише у разі декларування права на податкову знижку на суму коштів або вартість майна, перерахованих (переданих) платником податку у вигляді пожертвувань неприбутковим організаціям, одним із підтверджуючих документів, які необхідно надати платником податку контролюючому органу, є копія договору про пожертву. При здійсненні благодійних внесків неприбутковим організаціям такої вимоги законодавством не передбачено.

Порядок повернення коштів єдиного внеску

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Повернення надміру та/або помилково сплачених коштів єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (єдиний внесок) здійснюється відповідно до Порядку зарахування у рахунок майбутніх платежів єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування або повернення надміру та/або помилково сплачених коштів, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 23.07.2021 № 417, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 09.09.2021 за № 1185/36807 (далі – Порядок № 417).

Порядком № 417 передбачено, що повернення коштів єдиного внеску здійснюється на підставі Заяви платника про повернення коштів (Заява).

До Заяви платник обов'язково додає копію розрахункового документа (платіжної інструкції, квитанції), що підтверджує сплату коштів єдиного внеску (до Заяви в електронній формі – електронну копію розрахункового документа). Копія розрахункового документа завіряється платником особисто.

Звертаємо увагу, що кожна Заява може містити лише одну копію одного розрахункового документа, тобто на кожну платіжну інструкцію заповнюється окрема Заява.

У випадках, передбачених підпунктами 1, 2 та 4 п. 5 Порядку № 417, Заява подається до територіальному органу ДПС за місцем обліку надміру та/або помилково сплачених коштів за формою, визначеною у додатку 1 до цього Порядку.

Таку Заяву із завіреною платником копією платіжної інструкції (в pdf форматі) , також можливо надати в розділі «Листування з ДПС» безкоштовного сервісу «Електронний кабінет».

Якщо за результатами розгляду Заяви встановлено правомірність повернення коштів, орган ДПС формує Висновок про повернення коштів та розрахунковий документ на повернення коштів з відповідного небюджетного рахунку за субрахунком 3556 «Рахунки для зарахування єдиного соціального внеску», на який їх було сплачено, та подає його на виконання до відповідного головного управління Державної казначейської служби України.

Заповнюємо правильно поля у реквізитах «Призначення платежу» та «Отримувач» платіжної інструкції на сплату податків та зборів

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що порядок заповнення реквізиту «Призначення платежу» платіжної інструкції під час сплати (стягнення) податків, зборів, митних, інших платежів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, внесення авансових платежів (передоплати), грошової застави, а також у разі їх повернення, затверджений наказом Міністерства фінансів України від 22.03.2023 № 148 зі змінами та доповненнями (далі – Порядок).

Пунктом 2 розд. II Порядку, зокрема, визначено, що під час сплати податків, зборів на бюджетні рахунки платник у реквізиті «Призначення платежу» платіжної інструкції заповнює такі поля:

«Код виду сплати»;

«Додаткова інформація запису».

У полі «Код виду сплати» платник заповнює код виду сплати, визначений Переліком кодів видів сплати, які використовуються платниками, згідно з додатком 1 до Порядку;

- у полі «Додаткова інформація запису» платник заповнює інформацію щодо переказу коштів у довільній формі. Суб'єкти господарювання, які проводять господарську діяльність на підставі ліцензії та/або спеціального дозволу, зазначають інформацію щодо звітного (податкового) періоду, за який сплачуються податкові зобов'язання, та дозвільного документа (вид дозвільного документа, номер, дата).

Сплата, зокрема, податків, зборів на бюджетні рахунки оформлюються за кожним напрямом перерахування та кожним кодом виду сплати окремою платіжною інструкцією (п. 3 розд. II Порядку).

У разі коли платником при сплаті, зокрема, податків, зборів на бюджетні рахунки у реквізиті «Призначення платежу» платіжної інструкції не зазначено або зазначено код виду сплати, який відсутній у додатку 1 до Порядку, вважається, що платник сплатив грошове зобов'язання за кодом виду сплати 101 (п. 4 розд. II Порядку).

У разі сплати, зокрема, податку, збору готівкою платник у реквізиті «Призначення платежу» платіжної інструкції, оформленої у паперовій формі, заповнює відповідну інформацію, яку надавач платіжних послуг використовує в повному обсязі при виконанні платіжної операції на переказ коштів готівкою (п. 8 розд. II Порядку).

Пунктом 9 розд. II Порядку визначено, що сплата, зокрема, податку, збору здійснюється платником безпосередньо, а у випадках, передбачених законодавством, – податковим агентом або представником платника.

Відповідно до п. 11 додатка «Указівки щодо заповнення реквізитів платіжної інструкції, оформленої в паперовій або електронній формі» до Інструкції про безготівкові розрахунки в національній валюті користувачів платіжних послуг, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 29 липня 2022 року № 163 (далі – Інструкція № 163), у реквізиті «Отримувач» під час сплати платежів до бюджету зазначаються найменування (повне або скорочене) відповідної установи, на ім'я якої відкрито рахунки для зарахування надходжень до державного та/або місцевих бюджетів, території та код бюджетної класифікації.

При цьому платіжна інструкція – це розпорядження ініціатора надавачу платіжних послуг щодо виконання платіжної операції (п.п. 15 п. 6 розд. I Інструкції № 163).

Заповнення розрахунку коригування після 01.10.2024 до зведеної податкової накладної, складеної до 01.10.2024 з типом причини 13

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до п. 192.1 ст. 192 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) якщо після постачання товарів/послуг здійснюється будь-яка зміна суми компенсації їх вартості, включаючи наступний за постачанням перегляд цін, перерахунок у випадках повернення товарів/послуг особі, яка їх надала, або при поверненні постачальником суми попередньої оплати товарів/послуг, суми податкових зобов'язань та податкового кредиту постачальника та отримувача підлягають відповідному коригуванню на підставі розрахунку коригування до податкової накладної, складеному в порядку, встановленому для податкових накладних, та зареєстрованому в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН).

Згідно з п. 21 Порядку заповнення податкової накладної, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 31.12.2015 № 1307, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 26.01.2016 за № 137/28267 (далі – Порядок № 1307), у разі здійснення коригування сум податкових зобов'язань, а також у випадку виправлення помилок, допущених при складанні податкової накладної, не пов'язаних із зміною суми компенсації вартості товарів/послуг, відповідно до ст. 192 ПКУ, або у разі коригування сум податкових

зобов'язань відповідно до п.п. 97.4 п. 97 підрозд. 2 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ постачальник (продавець) товарів/послуг складає розрахунок коригування кількісних і вартісних показників до податкової накладної за формою згідно з додатком 2 до податкової накладної.

Наказом Міністерства фінансів України від 09.08.2024 № 400 «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Міністерства фінансів України», зі змінами (далі – Наказ № 400), який набрав чинності 01.10.2024, внесено зміни, зокрема, до Порядку № 1307, у частині заповнення табличної частини розділу Б зведеної податкової накладної з типом причини «13 – Складена у зв'язку з використанням виробничих або невиробничих засобів, інших товарів/послуг не в господарській діяльності».

Пунктом 3 Порядку № 1307 передбачено, що усі податкові накладні, у тому числі накладні, особливості заповнення яких викладені в пп. 9 – 15 та 19 Порядку № 1307, підлягають реєстрації в ЄРПН у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, та за формою, чинною на день такої реєстрації.

Порядок складання розрахунку коригування та його реєстрації в ЄРПН аналогічний порядку, передбаченому для податкових накладних, крім випадків, передбачених Порядком № 1307 (п. 21 Порядку № 1307).

Отже, починаючи з 01.10.2024, розрахунок коригування, що складається до зведеної податкової накладної з типом причини 13, заповнюється у порядку, який діяв на момент реєстрації такої зведеної податкової накладної. У разі якщо така зведена податкова накладна зареєстрована в ЄРПН:

- до 01.10.2024, то розрахунок коригування заповнюється у порядку, який діяв до внесення змін Наказом № 400;

- після 01.10.2024, то розрахунок коригування заповнюється у порядку, який враховує зміни, внесені Наказом № 400.

Нерезидент здійснює на території України господарську діяльність через постійне представництво: хто подає звіт про контрольовані операції?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Відповідно до п.п. 39.4.2 п. 39.4 ст. 39 Податкового кодексу України платники податків, які у звітному році здійснювали контрольовані операції, зобов'язані подавати до 01 жовтня року, що настає за звітним, звіт про контрольовані операції.

Форма Звіту про контрольовані операції (далі – Звіт) та Порядок складання Звіту (далі – Порядок) затверджені наказом Міністерства фінансів України від 18.01.2016 № 8 із змінами.

Згідно із п. 8 розд. I Порядку нерезидент, який здійснює господарську діяльність на території України через постійне представництво, подає Звіт за основним місцем обліку постійного представництва.

Якщо нерезидент має два чи більше постійних представництв, то нерезидент складає та подає окремий Звіт щодо кожного постійного представництва за їх основним місцем обліку.

Враховуючи зазначене, Звіт подає нерезидент, який здійснює господарську діяльність на території України через постійне представництво, за основним місцем обліку постійного представництва.

З 01.09.2024 застосовуються нові ставки акцизного податку на бензин, газойли (дизельне пальне), скраплений газ, та паливо моторне альтернативне

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що з 01.09.2024, у зв'язку з набранням чинності Законом України від 18 липня 2024 року № 3878-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо імплементації положень актів права Європейського Союзу щодо акцизного податку» (далі – Закон № 3878), застосовуються нові ставки акцизного податку на бензин, газойлі (дизельне пальне), скраплений газ, та паливо моторне альтернативне.

Так, з 1 вересня 2024 року до 31 грудня 2024 року включно встановлено наступні ставки акцизного податку:

на бензини – 242,6 євро за 1000 літрів;

на газойли (дизельне пальне) – 177,6 євро за 1000 літрів;

на скраплений газ – 148 євро за 1000 літрів;

на паливо моторне альтернативне – 184,08 євро за 1000 літрів.

Змінами, внесеними Законом № 3878 до Податкового кодексу України (далі – Кодекс), також передбачено:

- визначення терміну «проміжні продукти» відповідно до Директиви № 92/83/ЄС від 19 жовтня 1992 року про гармонізацію структур акцизного збору на спирт та алкогольні напої (доповнено пункт 14.1 статті 14 Кодексу новим підпунктом 14.1.261);

- збільшення розміру ставки акцизного податку для проміжних продуктів з 8,42 до 12,23 гривні за 1 літр (на 3,81 гривні), тобто на рівні розміру чинної ставки на вина ігристі та вина газовані, зброджені напої, вина (напої) ароматизовані ігристі (газовані) (зміни до підпункту 215.3.1 пункту 215.3 статті 215 Кодексу). Відповідно до пункту 1 розділу II «Прикінцеві положення» Закону № 3878 зміни стосовно збільшення розміру ставки акцизного податку для проміжних продуктів набирають чинності та починають діяти з 1 грудня 2024 року;

- встановлення нових розмірів ставок акцизного податку на пальне з огляду на їх мінімальний рівень, передбачений Директивою Ради 2003/96/ЄС від 27 жовтня 2003 року про реструктуризацію системи Співтовариства для оподаткування енергетичних продуктів та електроенергії.

Зокрема, на основні види пального з 1 січня 2028 року встановлено такі ставки акцизного податку:

на бензини – 359 євро за 1000 літрів;

на газойли (дизельне пальне) – 330 євро за 1000 літрів;

на скраплений газ – 250 євро за 1000 літрів;

на паливо моторне альтернативне – 272,4 євро за 1000 літрів.

Водночас новим пунктом 48 підрозділу 5 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу встановлено графік щорічного збільшення ставок акцизного податку на пальне з 01.09.2024 по 31.12.2027 включно (протягом чотирьох років);

- уточнення терміну «загальна сума податкових зобов'язань з акцизного податку на сигарети» та розрахунку частки загальної суми податкових зобов'язань з акцизного податку у середньозваженій роздрібній ціні продажу сигарет (включаючи акцизний податок з роздрібною торгівлі підакцизними товарами);

- уточнення терміну «середньозважена роздрібна ціна продажу сигарет», а саме: зазначається середньозважена роздрібна ціна продажу сигарет – ціна, розрахована із суми загальної вартості всіх сигарет (з урахуванням усіх податків, у тому числі суми акцизного податку з роздрібною торгівлі підакцизними товарами), реалізованих виробниками на митній території України та ввезених імпортерами на митну територію України за період з 01 січня до 31 грудня включно звітного року, поділеної на суму загальної кількості реалізованих виробниками та ввезених імпортерами сигарет за той самий період, визначеної у деклараціях акцизного податку за січень – грудень звітного року, в розрахунку на 1000 штук.

Відповідно до пункту 1 розділу II «Прикінцеві положення» Закону № 3878 зміни стосовно уточнення цих термінів набирають чинності та починають діяти з 01 січня 2025 року.

Як визначається галузь діяльності платника для цілей формування Переліку платників податків з високим рівнем добровільного дотримання податкового законодавства?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що для цілей формування Переліку платників податків з високим рівнем добровільного дотримання податкового законодавства галузь визначається за основним видом економічної діяльності платника податків на рівні класу згідно КВЕД 009:2010.

Відповідна інформація розміщена на вебпорталі ДПС: Головна/Територія високого рівня податкової довіри/Питання-відповіді (<https://tpd.tax.gov.ua/>).

Де можна перевірити інформацію щодо реєстрації платником ПДВ особи-нерезидента, яка постачає електронні послуги фізичній особі, у тому числі ФОП, не зареєстрованим платниками ПДВ?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що порядок реєстрації як платників ПДВ осіб – нерезидентів, які постачають фізичним особам у тому числі фізичним особам – підприємцям, яких не зареєстровано як платників ПДВ (далі – фізична особа) електронні послуги, місце постачання яких розташовано на митній території України, регламентовано ст. 208 прим. 1 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) та розд. VIII Положення про реєстрацію платників податку на додану вартість, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 14.11.2014 № 1130, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17.11.2014 за № 1456/26233 (далі – Положення).

Особа-нерезидент, вважається зареєстрованою як платник ПДВ з дати внесення запису до реєстру платників ПДВ у разі обов'язкової реєстрації особи як платника податку або з першого числа звітного (податкового) періоду, наступного за днем спливу 10 календарних днів після подання до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, заяви про реєстрацію як платника податку, у разі добровільної реєстрації (абзац одинадцятий п. 208 прим. 1. 2 ст. 208 прим. 1 ПКУ).

Відповідно до п. 183.12 ст. 183 ПКУ ДПС веде реєстр платників ПДВ, в якому міститься інформація про осіб, зареєстрованих як платники податку, у тому числі осіб – нерезидентів, які постачають електронні послуги фізичним особам на митній території України.

Згідно з п. 183.13 ст. 183 ПКУ з метою постійного забезпечення органів державної влади, органів місцевого самоврядування, юридичних та фізичних осіб інформацією Державна податкова служба України оприлюднює на вебпорталі ДПС:

- дані з реєстру платників податку із зазначенням найменування або прізвища, імені та по батькові платника податку, дати податкової реєстрації, індивідуального податкового номера та терміну дії реєстрації платника податку;

- інформацію про осіб, реєстрацію яких як платників податку анульовано, із зазначенням індивідуальних податкових номерів, дати анулювання, причин та підстав для анулювання реєстрації.

Таким чином, будь-яка зацікавлена особа, у тому числі не зареєстрована платником ПДВ, на безоплатній основі має змогу перевірити інформацію щодо реєстрації платником ПДВ особи-нерезидента, який постачає електронні послуги фізичній особі. На сьогодні доступ до відомостей реєстру платників ПДВ надається шляхом пошуку за податковим номером або індивідуальним податковим номером платника ПДВ через пошуковий сервіс «Реєстр платників ПДВ», що розміщений за посиланням <https://cabinet.tax.gov.ua/registers>, за умови ідентифікації особи, яка бажає отримати такі відомості, з використанням засобів електронної ідентифікації (кваліфікованим або удосконаленим електронним підписом).

Окрім цього, за запитом в електронній формі платників ПДВ, які подають податкові декларації засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»,

контролюючі органи надають безоплатно протягом п'яти робочих днів від дати надходження такого запиту інформацію, що оприлюднюється відповідно до п. 183.13 ст. 183 ПКУ.

Форми запиту про отримання інформації, довідки із реєстру платників ПДВ та порядок їх формування визначено розд. VII Положення.

Платники в Електронному кабінеті мають можливість отримувати електронне інформаційне повідомлення про помилкову сплату платежів

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Державною податковою службою України з метою підвищення рівня інформування платників податків про суми помилково сплачених податкових платежів, єдиного внеску запроваджено новий сервіс «Е-повідомлення».

Платники податків, користувачі Електронного кабінету, мають можливість отримувати в розділі «Вхідні/вихідні документи/Вхідні/ Повідомлення» електронне інформаційне повідомлення про помилкову сплату платежів (форма J/F14900) та миттєво здійснювати направлення до територіального органу ДПС, в якому обліковуються такі суми, заяву на перерахування коштів в електронному форматі.

У формі Е-повідомлення про помилкову сплату платежів зазначається:

- ▶ податковий номер платника;
- ▶ назва та код територіального органу ДПС;
- ▶ код території;
- ▶ отримано сплату [дата платіжної інструкції] по платежу [код платежу] «[назва платежу]» в розмірі [сума] грн за платіжною інструкцією № [номер платіжної інструкції] на рахунок [рахунок IBAN].

У разі помилкової сплати просимо подати Заяву про повернення помилково та/або надміру сплачених сум грошових зобов'язань та пені.

Поряд з цим, посадові особи, які за даними Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань є керівником підприємства, установи, організації, чи самозайнятою особою, чи фізичною особою – платником податків, також мають можливість отримувати додаткове повідомлення шляхом приєднання до сервісу «Info TAX».

Звертаємо увагу, що автоматична відправка електронних інформаційних повідомлень про помилкову сплату платежів здійснюється засобами ІКС ДПС о 9.00 годині в робочі дні, крім понеділка, за транзакціями про сплату за попередній банківський день.

Орендарем відшкодована сума комунальних платежів: чи включаються ця сума до доходу ФОПа – платника єдиного податку другої/третьої груп?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що відповідно до частини першої ст. 810 глави 59 розд. III книги п'ятої Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 № 435-IV (із змінами) (далі – ЦКУ) за договором найму (оренди) житла одна сторона – це власник житла (наймодавець) передає або зобов'язується передати другій стороні (наймачеві) житло для проживання у ньому на певний строк за плату.

Розмір плати за користування житлом встановлюється у договорі найму житла (абзац перший частини першої ст. 820 глави 59 розд. III книги п'ятої ЦКУ).

Законом України від 09 листопада 2017 року № 2189-VIII «Про житлово-комунальні послуги» (із змінами) (далі – Закон № 2189) визначено, що житлово-комунальні послуги – це результат господарської діяльності, спрямованої на забезпечення умов проживання та/або перебування осіб у житлових і нежитлових приміщеннях, будинках і спорудах, комплексах будинків і споруд відповідно до нормативів, норм, стандартів, порядків і правил, що здійснюється на підставі відповідних договорів про надання житлово-комунальних послуг.

При цьому індивідуальний споживач – це, зокрема, фізична особа, яка є власником (співвласником) нерухомого майна, або за згодою власника інша особа, яка користується об'єктом нерухомого майна і отримує житлово-комунальну послугу для власних потреб та з якою або від імені якої укладено відповідний договір про надання житлово-комунальної послуги.

Виконавець комунальної послуги – це суб'єкт господарювання, що надає комунальну послугу споживачу відповідно до умов договору.

Правові засади застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності, а також справляння єдиного податку встановлені главою 1 розд. XIV Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Згідно з п.п. 2 п. 291.4 ст. 291 ПКУ до платників єдиного податку, які відносяться до другої групи, належать, зокрема, фізичні особи – підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

- не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;
- обсяг доходу не перевищує 834 розміри мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року.

Відповідно до п.п. 3 п. 291.4 ст. 291 ПКУ до платників єдиного податку, які відносяться до третьої групи, належать, зокрема, фізичні особи – підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи – суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 1167 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року.

Умови, відповідно до яких фізичні особи – підприємці не можуть бути платниками єдиного податку першої – третьої груп, визначені у п. 291.5 ст. 291 ПКУ.

Згідно з п.п. 291.5.3 п. 291.5 ст. 291 ПКУ не можуть бути платниками єдиного податку першої – третьої груп суб'єкти господарювання – фізичні особи – підприємці, які надають в оренду земельні ділянки, загальна площа яких перевищує 0,2 гектара, житлові приміщення та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 400 квадратних метрів, нежитлові приміщення (споруди, будівлі) та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 900 кв. метрів.

Порядок визначення доходів та їх склад для платників єдиного податку першої – третьої груп передбачено ст. 292 ПКУ.

Відповідно до п. 292.1 ст. 292 ПКУ доходом платника єдиного податку фізичної особи – підприємця є дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній п. 292.3 ст. 292 ПКУ. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, доходи у вигляді бюджетних грантів, а також доходи, отримані від продажу рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності.

Враховуючи викладене, оскільки отримання фізичною особою – підприємцем – платником єдиного податку доходу у вигляді відшкодування суми комунально-житлових послуг не передбачає надання зазначених послуг таким підприємцем на користь юридичної особи або фізичної особи – підприємця (орендарів), то такий дохід не включається до доходу фізичної особи – підприємця, але оподатковується за загальними правилами, встановленими ПКУ для платників податку – фізичних осіб.

Порядок оподаткування доходів фізичних осіб регулюється розд. IV ПКУ, згідно з п. 162.1 ст. 162 якого платником податку, зокрема, є фізична особа – резидент, яка отримує доходи з джерела їх походження в Україні.

Підпунктом 163.1.1 п. 163.1 ст. 163 ПКУ передбачено, що об'єктом оподаткування резидента є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід.

Статтею 165 ПКУ визначено виключний перелік доходів, які не включаються до загального (місячного) річного оподаткованого доходу платника податків.

Водночас до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку включаються, зокрема:

- дохід, отриманий таким платником як додаткове бліго (крім випадків, передбачених ст. 165 ПКУ) у вигляді суми грошового або майнового відшкодування будь-яких витрат або втрат платника податку, крім тих, що обов'язково відшкодовуються згідно із законом за рахунок бюджету або звільняються від оподаткування згідно з розд. IV Кодексу (п.п. «г» п.п. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 ПКУ);

- інший дохід, крім зазначених у ст. 165 ПКУ (п.п. 164.2.20 п. 164.2 ст. 164 ПКУ).

Згідно з п. 167.1 ст. 167 ПКУ ставка податку становить 18 відс. бази оподаткування щодо доходів, нарахованих (виплачених, наданих) платнику (крім випадків, визначених у п.п. 167.2 – 167.5 ст. 167 ПКУ).

Також зазначені доходи є об'єктом оподаткування військовим збором (п.п. 1.2 п. 16 прим. 1 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ).

Ставка військового збору становить 1,5 відс. об'єкта оподаткування, визначеного п.п. 1.2 п. 16 прим. 1 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ (п.п. 1.3 п. 16 прим. 1 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ).

Нарахування, утримання та сплата (перерахування) податку на доходи фізичних осіб та військового збору до бюджету здійснюється у порядку, встановленому ст. 168 ПКУ.

Так, згідно із п.п. 168.1.1 п. 168.1 ст. 168 ПКУ податковий агент, визначення якого наведене у п.п. 14.1.180 п. 14.1. ст. 14 ПКУ, який нараховує (виплачує, надає) оподатковуваний дохід на користь платника податку, зобов'язаний утримувати податок і військовий збір із суми такого доходу за його рахунок, використовуючи ставку податку, визначену ст. 167 ПКУ, і ставку військового збору, встановлену п.п. 1.3 п. 16 прим. 1 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ.

Враховуючи зазначене, у разі якщо орендарем (юридичною особою або фізичною особою – підприємцем) виплачується на користь фізичної особи сума відшкодованих комунальних послуг, то така сума включається до загального місячного (річного) оподаткованого доходу фізичної особи з відповідним оподаткуванням.

Первинні документи, що необхідні при визначенні об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємств

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує.

Для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, інформації, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством (абзац перший п. 44.1 ст. 44 Податкового кодексу України (далі – ПКУ)).

Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим п. 44.1 ст. 44 ПКУ.

Вимоги ст. 44 ПКУ щодо обліку доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, застосовуються також до нерезидентів, які здійснюють господарську діяльність на території України через постійне представництво (незалежно від наявності у нерезидента зареєстрованого (акредитованого, легалізованого) відокремленого підрозділу), та до іноземних юридичних осіб, визначених у п.п. 133.1.5 п. 133.1 ст. 133 ПКУ (абзац четвертий п. 44.1 ст. 44 ПКУ).

Зокрема, абзацами першим та другим п. 44.2 ст. 44 ПКУ встановлено, що для обрахунку об'єкта оподаткування платник податку на прибуток використовує дані бухгалтерського обліку та фінансової звітності щодо доходів, витрат та фінансового результату до оподаткування.

Платники податку, які відповідно до Закону України від 16 липня 1999 року № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 996) застосовують міжнародні стандарти фінансової звітності, ведуть облік доходів і витрат та визначають об'єкт оподаткування з податку на прибуток за такими стандартами з урахуванням положень ПКУ. Такі платники податку при застосуванні положень ПКУ, в яких міститься посилання на положення (стандарти) бухгалтерського обліку, застосовують відповідні міжнародні стандарти фінансової звітності.

Нерезиденти, які здійснюють господарську діяльність на території України через постійне представництво, для обрахунку об'єкта оподаткування податком на прибуток використовують дані бухгалтерського обліку та фінансової звітності щодо доходів, витрат та фінансового результату до оподаткування, що стосуються діяльності (операцій), що здійснюється цими нерезидентами через постійні представництва, у тому числі якщо такі дані враховуються нерезидентами при складанні фінансової звітності щодо діяльності за межами України чи консолідованої фінансової звітності (абзац п'ятий п. 44.2 ст. 44 ПКУ).

Іноземні компанії, визначені п.п. 133.1.5 п. 133.1 ст. 133 ПКУ, ведуть облік доходів і витрат та визначають об'єкт оподаткування з податку на прибуток підприємств за міжнародними стандартами фінансової звітності з урахуванням положень ПКУ. Такі платники податку під час застосування положень ПКУ, в яких міститься посилання на положення (стандарти) бухгалтерського обліку, застосовують відповідні міжнародні стандарти фінансової звітності (абзац шостий п. 44.2 ст. 44 ПКУ).

Згідно з абзацом тринадцятим ст. 1 Закону № 996 первинний документ – це документ, який містить відомості про господарську операцію.

Частинами першою та другою ст. 9 Закону № 996 передбачено, що підставою для бухгалтерського обліку господарських операцій є первинні документи. Для контролю та впорядкування оброблення даних на підставі первинних документів можуть складатися зведені облікові документи. Первинні документи можуть бути складені у паперовій або в електронній формі та повинні мати такі обов'язкові реквізити: назву документа (форми); дату складання; назву підприємства, від імені якого складено документ; зміст та обсяг господарської операції, одиницю виміру господарської операції; посади і прізвища (крім первинних документів, вимоги до яких встановлюються Національним банком України) осіб, відповідальних за здійснення господарської операції і правильність її оформлення; особистий підпис або інші дані, що дають змогу ідентифікувати особу, яка брала участь у здійсненні господарської операції.

Залежно від характеру господарської операції та технології обробки облікової інформації до первинних документів можуть включатися додаткові реквізити (печатка, номер документа, підстава для здійснення операції тощо).

Первинні документи, створені автоматично в електронній формі програмним забезпеченням інформаційно-комунікаційної системи, застосовуються у бухгалтерському обліку за умови наявності накладеного електронного підпису чи печатки з дотриманням вимог законодавства про електронні документи та електронний документообіг.

Первинні документи, складені в електронній формі, застосовуються у бухгалтерському обліку за умови дотримання вимог законодавства про електронні документи та електронний документообіг.

Неістотні недоліки в документах, що містять відомості про господарську операцію, не є підставою для невизнання господарської операції, за умови, що такі недоліки не перешкоджають можливості ідентифікувати особу, яка брала участь у здійсненні господарської операції, та містять відомості про дату складання документа, назву підприємства, від імені якого складено документ, зміст та обсяг господарської операції тощо.

Про визначення ФОПом – «єдинником» 4 групи МПЗ щодо орендованої с/г земельної ділянки, яка не використовувалася у господарській діяльності

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Відповідно до п.п. 14.1.114 прим. 2 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) мінімальне податкове зобов'язання (МПЗ) – це мінімальна величина податкового зобов'язання із сплати податків, зборів, платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, пов'язаних з виробництвом та реалізацією власної сільськогосподарської (с/г) продукції та/або з власністю та/або користуванням (орендою, суборендою, емфітевзисом, постійним користуванням) земельними ділянками, віднесеними до сільськогосподарських угідь, розрахована відповідно до ПКУ. Сума МПЗ, визначених щодо кожної із земельних ділянок, право користування якими належить одній, зокрема, фізичній особі – підприємцю (ФОП), є загальним МПЗ.

Особливості визначення загального МПЗ платників єдиного податку встановлено ст. 297 прим. 1 ПКУ.

Абзацом першим п. 297 прим. 1.1 ст. 297 прим. 1 ПКУ визначено, що платники єдиного податку – власники, орендарі, користувачі на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, а також голови сімейних фермерських господарств, у тому числі щодо земельних ділянок, що належать членам такого сімейного фермерського господарства та використовуються таким сімейним фермерським господарством, зобов'язані подавати додаток з розрахунком загального МПЗ у складі податкової декларації за податковий (звітний) рік.

Пунктом 38 прим. 1.4 ст. 38 прим. 1 ПКУ встановлено, що у разі переходу права власності або права користування, у тому числі оренди, емфітевзису, суборенди, на земельну ділянку, віднесена до с/г угідь, від одного власника, орендаря, користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) до іншого власника, орендаря, користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) протягом календарного року та за умови державної реєстрації такого права відповідно до законодавства, МПЗ щодо такої земельної ділянки визначається для попереднього власника, орендаря, користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) за період з 01 січня такого календарного року до початку місяця, в якому припинилося право власності на таку земельну ділянку, або в якому така земельна ділянка передана в користування (оренду, суборенду, емфітевзис), а для нового власника, орендаря або користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) – починаючи з місяця, в якому він набув право власності або право користування, у тому числі оренди, емфітевзису, суборенди на таку земельну ділянку, та враховується у складі загального МПЗ кожного з таких власників або користувачів.

У разі відсутності державної реєстрації переходу права власності або права користування, у тому числі оренди, емфітевзису, суборенди, на земельну ділянку, віднесена до с/г угідь, від одного власника, орендаря, користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) до іншого власника, орендаря, користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) протягом календарного року МПЗ щодо такої земельної ділянки визначається для попереднього власника, орендаря, користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) на загальних підставах за податковий (звітний) рік.

Відповідно до частини першої ст. 93 Земельного кодексу України від 25 жовтня 2001 року № 2768-III із змінами та доповненнями (далі – ЗКУ) право оренди земельної ділянки – це засноване на договорі строкове платне володіння і користування земельною ділянкою, необхідною орендареві для провадження підприємницької та іншої діяльності.

Частиною п'ятою ст. 6 Закону України від 06 жовтня 1998 року № 161-XIV «Про оренду землі» із змінами встановлено, що право оренди земельної ділянки підлягає державній реєстрації відповідно до закону.

Право власності на земельну ділянку, а також право постійного користування та право оренди земельної ділянки виникають з моменту державної реєстрації цих прав (ст. 125 ЗКУ).

Права власності, користування земельною ділянкою оформлюються відповідно до Закону України від 01 липня 2004 року № 1952-IV «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (ст. 126 ЗКУ).

Отже, ФОП – платник єдиного податку четвертої групи, яка орендує земельну ділянку, віднесена до с/г угідь, визначає МПЗ щодо такої земельної ділянки за період починаючи з 01 числа місяця, в якому вона набула права оренди земельною ділянкою на підставі реєстрації такого права в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, незалежно від того використовувалася чи ні така земельна ділянка у господарській діяльності.

Поряд з цим, абзацом сьомим п. 38 прим. 1.2 ст. 38 прим. 1 ПКУ передбачено, що МПЗ не визначається для земельних ділянок, земельних часток (паїв), за які не нараховувалися та не сплачувалися плата за землю або єдиний податок четвертої групи, що перебувають у консервації, або забруднені вибухонебезпечними предметами, або щодо яких прийнято рішення про надання податкових пільг зі сплати місцевих податків та/або зборів на підставі заяв платників податків про визнання земельних ділянок непридатними для використання у зв'язку з потенційною загрозою їх забруднення вибухонебезпечними предметами.

МПЗ для земельних ділянок, земельних часток (паїв), передбачених абзацом сьомим п. 38 прим. 1.2 ст. 38 прим. 1 ПКУ, не визначається за період, за який не визначається плата за землю або єдиний податок четвертої групи (абзац восьмий п. 38 прим. 1.2 ст. 38 прим. 1 ПКУ).

Крім того, відповідно до п.п. 69.15 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ не нараховується та не сплачується загальне МПЗ за земельні ділянки, земельні частки (паї), що розташовані на територіях активних бойових дій або на тимчасово окупованих Російською Федерацією територіях України, зокрема, з 01 березня 2022 року до 31 грудня 2022 року – у частині земельних ділянок, земельних часток (паїв), що перебувають у власності чи користуванні юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців.

Сума МПЗ за земельні ділянки (земельні частки (паї)), визначені п.п. 69.15 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ, визначається пропорційно кількості місяців, коли такі земельні ділянки (земельні частки (паї)) підлягали оподаткуванню платою за землю або єдиним податком четвертої групи. Норми, визначені абзацами сьомим і восьмим п. 38 прим. 1.2 ст. 38 прим. 1 ПКУ, застосовуються до податкових (звітних) періодів починаючи з 01 січня 2023 року. Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією затверджений наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 із змінами.

До уваги суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції із застосуванням РРО або програмних РРО під час торгівлі підакцизними товарами!

Державна податкова служба України нагадує, що наразі діють коди згідно з Українським класифікатором товарів зовнішньоекономічної діяльності (далі – УКТ ЗЕД), запроваджені Законом України від 19 жовтня 2022 року № 2697-IX «Про Митний тариф України».

При цьому ДПС інформує суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції у готівковій та/або безготівковій формі із застосуванням реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО) або програмних РРО, що під час торгівлі підакцизними товарами необхідно дотримуватися вимог пункту 11 статті 3 Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (далі – Закон № 265).

Відповідно до вимог пункту 11 статті 3 Закону № 265 яким встановлено, що суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі (із застосуванням електронних платіжних засобів, платіжних чеків, жетонів тощо) при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а також операції з приймання готівки для виконання платіжної операції зобов'язані проводити розрахункові операції через РРО та/або програмні РРО для підакцизних товарів з використанням режиму програмування із зазначенням коду товарної підкатегорії згідно з УКТ ЗЕД, найменування товарів, цін товарів та обліку їх кількості, а також із зазначенням цифрового значення штрихового коду марки акцизного податку (серія та номер) при роздрібній торгівлі алкогольними напоями.

Відповідальність за порушення вимог Закону № 265, у тому числі, але не виключно, передбачена:

пунктом 7 статті 17 Закону № 265 – триста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян – у разі проведення розрахункових операцій через РРО та/або програмні РРО без використання режиму програмування найменування кожного підакцизного товару із зазначенням коду товарної підкатегорії згідно з УКТ ЗЕД, ціни товару та обліку його кількості.

Окремо слід зазначити, що за рахунок забезпечення суб'єктами господарювання вимог пункту 11 статті 3 Закону № 265 ДПС розраховує частки для зарахування до відповідного бюджету місцевого самоврядування акцизного податку з роздрібного продажу окремих підакцизних товарів на основі даних РРО та/або програмних РРО про загальну вартість та обсяг операцій з роздрібної торгівлі окремих підакцизних товарів за відповідний період.

Враховуючи викладене, ДПС звертає увагу платників податків та центри сервісного обслуговування на необхідності коректного та повного відображення (у відповідних рядках та/або тегах) у фіскальних чеках РРО та/або програмних РРО усіх обов'язкових реквізитів, у тому числі кодів товарної підкатегорії згідно з УКТ ЗЕД для підакцизних товарів.

Електронний кабінет: отримання інформації про залишок коштів на єдиному рахунку та витягу щодо стану розрахунків платника з бюджетом і сплати єдиного внеску

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2020 року № 321 із змінами затверджено Порядок функціонування єдиного рахунка та виконання норм статті 35 прим. 1 Податкового кодексу України центральними органами виконавчої влади.

Відповідно до п. 4 розд. II Порядку ведення обліку податків, зборів та інших платежів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, внесених на єдиний рахунок, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 23.03.2021 № 166, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 20 травня 2021 року за № 667/36289, із змінами платник у приватній частині Електронного кабінету має можливість перегляду інформації про рух коштів на єдиному рахунку та доступ до інформації про залишок коштів на єдиному рахунку у пункті меню «Єдиний рахунок/Єдина картка платника».

Згідно з п. 42 прим. 1.2 ст. 42 прим. 1 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), Електронний кабінет забезпечує можливість реалізації платниками податків прав та обов'язків, визначених ПКУ та іншими законами, контроль за дотриманням яких покладено на контролюючі органи, та нормативно-правовими актами, прийнятими на підставі та на виконання ПКУ та інших законів, контроль за дотриманням яких покладено на контролюючі органи, в тому числі, шляхом, зокрема, проведення звірки розрахунків платників податків з державним та місцевими бюджетами, а також одержання документа, що підтверджує стан розрахунків, який формується автоматизовано шляхом вивантаження відповідної інформації з Електронного кабінету з накладенням кваліфікованого електронного підпису посадової особи контролюючого органу

відповідно до вимог Закону України від 05 жовтня 2017 року № 2155-VIII «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги» із змінами.

Для отримання витягу з інформаційно-комунікаційної системи ДПС (далі – ІКС ДПС) щодо стану розрахунків платника з бюджетом та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (єдиний внесок) (далі – Витяг), платнику в приватній частині Електронного кабінету за допомогою пункту меню «Заяви, запити для отримання інформації» необхідно за основним місцем обліку створити та надіслати до відповідного органу ДПС запит «Про отримання витягу щодо стану розрахунків з бюджетами та цільовими фондами за даними органів ДПС» (далі – Запит) за ідентифікатором форми J1300207 (для юридичних осіб) та F1300207 (для фізичних осіб).

При цьому, Запит за декілька календарних років платником податків подається за кожен календарний рік окремо, але не більше ніж за п'ять календарних років, відлік яких починається з року прийняття Запиту.

Платник податків отримує Витяг у пункті меню «Вхідні/вихідні документи» приватної частини Електронного кабінету у термін не пізніше 2-ого робочого дня після дня прийняття ІКС ДПС Запиту.

Інформаційно-роз'яснювальна кампанія щодо запровадження системи управління податковими ризиками (комплаєнс-ризиками) у ДПС

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області доводить до відома платників наступне.

З вересня поточного року розпочалась інформаційно-роз'яснювальна кампанія про реалізацію експериментального проєкту щодо функціонування системи управління податковими ризиками (комплаєнс-ризиками) в Державній податковій службі України (далі – Експериментальний проєкт).

Мета кампанії – роз'яснення платникам змін у підходах до організації роботи ДПС у зв'язку зі схваленням Кабінетом Міністрів України постанови від 25 липня 2024 року № 854 «Про реалізацію експериментального проєкту щодо функціонування системи управління податковими ризиками (комплаєнс-ризиками) в Державній податковій службі» (далі – Постанова № 854). Ця Постанова є методологічною основою та базовим документом для практичної реалізації Експериментального проєкту.

Запровадження системи управління податковими ризиками у ДПС забезпечить системність та єдиний підхід до управління ризиками дотримання податкового законодавства у роботі органів ДПС по всій вертикалі, зосередження зусиль податкових органів на найбільш проблемних питаннях в адмініструванні податків і зборів.

Постанова № 854 не встановлює жодних нових обов'язків або обмежень для платників податків. Для більшості платників, які прагнуть дотримуватися податкового законодавства, ДПС зосередить зусилля на житті проактивних заходів впливу (сприятливих заходах впливу, спрямованих на допомогу платникам податків у розумінні виконання своїх податкових обов'язків), які реалізуються шляхом надання консультацій, інформаційно-довідкових послуг, здійснення сервісного обслуговування платників.

Листуйтеся з податковою через ЕК – це швидко та зручно!

Для надсилання листів (запитів, звернень тощо) (далі – Лист) в електронному вигляді до контролюючих органів платник може скористатись меню «Листування з ДПС» приватної частини Електронного кабінету (ЕК) (<https://cabinet.tax.gov.ua>) .

Алгоритм направлення Листів.

Крок 1

Увійти до приватної частини ЕК та вибрати меню «Листування з ДПС».

Крок 2

Сформулювати Лист:

- обрати: регіон, в якому знаходиться контролюючий орган, контролюючий орган, тип документа, тематику звернення;

- заповнити короткий зміст Листа.

Крок 3

Завантажити Лист (прикріпити файл у форматі pdf розміром до 5 МБ).

Крок 4

Натиснути «Зберегти».

Крок 5

Підписати Лист за допомогою кваліфікованого електронного підпису (КЕП).

Крок 6

Натиснути «Відправити»

Інформація щодо отримання та реєстрації Листів міститься у режимі «Вхідні документи» меню «Вхідні/вихідні документи».

Інформація щодо відправлення Листів – у режимі «Вихідні документи» меню «Вхідні/вихідні документи».

Для здійснення листування з контролюючими органами через ЕК платнику необхідно надіслати заяву про бажання отримувати документи через ЕК за формою:

- J1391602 – для юридичних осіб,

- F1391602 – для фізичних осіб.

Листування контролюючих органів з платниками податків, які подали таку заяву, здійснюється шляхом надіслання документа в ЕК з одночасним надісланням платнику на його електронну адресу (адреси) інформації про вид документа, дату та час його надіслання в ЕК.

До облікової картки фізичної особи – платника податків вносяться зміни: алгоритм дій

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до п. 70.7 ст. 70 Податкового кодексу України та п. 1 розд. IX Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 29.09.2017 № 822 із змінами та доповненнями (далі – Положення № 822) фізичні особи – платники податків зобов'язані подавати до контролюючих органів (далі – податкові органи) відомості про зміну даних, які вносяться до облікової картки фізичної особи – платника податків протягом місяця з дня виникнення таких змін шляхом подання заяви про внесення змін до Державного реєстру фізичних осіб – платників податків за формою № 5ДР (далі – Заява за ф. № 5ДР) (додаток 12 до Положення № 822) та документа, що посвідчує особу (після пред'явлення повертається).

Заява може бути подана через представника за наявності документа, що посвідчує особу такого представника, та документа, що посвідчує особу довірителя, або його ксерокопії (з чітким зображенням), а також довіреності, засвідченої у нотаріальному порядку, на проведення змін до Державного реєстру фізичних осіб – платників податків (далі – ДРФО) (після пред'явлення повертається).

Заява за ф. № 5ДР фізичною особою подається особисто або через представника до контролюючого органу за своєю податковою адресою (місцем проживання), а у разі зміни місця проживання – до контролюючого органу за новим місцем проживання або до будь-якого контролюючого органу (п. 2 розд. IX Положення № 822).

Для заповнення Заяви за ф. № 5ДР використовуються дані документа, що посвідчує особу, та інших документів, які підтверджують зміни таких даних (п. 3 розд. IX Положення № 822).

Для підтвердження інформації про задеклароване (зареєстроване) місце проживання (перебування) особа подає один з таких документів:

- витяг з реєстру територіальної громади;
- паспорт, виготовлений у формі книжечки;
- тимчасове посвідчення громадянина України (п.п. 4 п. 1 розд. III Положення № 822).

При поданні Заяви за ф. № 5ДР фізична особа зобов'язана подати відповідному контролюючому органу документи (оригінали після перевірки повертаються) та їх копії (п. 1 розд. VI Положення № 822).

Для підтвердження факту внутрішнього переміщення і взяття на облік внутрішньо переміщеної особи така особа подає довідку про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи відповідно до Порядку оформлення і видачі довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01 жовтня 2014 року № 509 «Про облік внутрішньо переміщених осіб» (п.п. 5 п. 1 розд. III Положення № 822).

При поданні Заяви за ф. № 5ДР фізична особа зобов'язана подати відповідному контролюючому органу документи (оригінали після перевірки повертаються) та їх копії за переліком, визначеним Положенням № 822 (п. 1 розд. VI Положення № 822).

Внесення змін до ДРФО здійснюється протягом трьох робочих днів з наступного дня після дня подання фізичною особою Заяви за ф. № 5ДР (п. 4 розд. IX Положення № 822).

Згідно з п. 5 розд. IX Положення № 822 у разі виявлення недостовірних даних або помилок у поданій Заяві за ф. № 5ДР фізичній особі може бути відмовлено у внесенні змін та/або видачі документа, що засвідчує реєстрацію у ДРФО.